

Cesta *pod ochranou sv. Michala*

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 4/2017

Slovo čitateľovi

Radostná zvesť - aj pre mňa?

V dnešnej dobe **sme zaplavení** rozličnými správami, väčšinou negatívnymi. Mnohé sa nás priamo netýkajú, len informujú. Ostatné buď potešia, alebo zarmútia. V období Vianoc budeme počúvať zo všetkých prijímačov koledy, ospevujúce radostnú zvesť, **že sa nám narodil Spasiteľ Kristus Pán**. Dotýka sa nás táto správa, či je to len ďalšia informácia? Sú Vianoce dňami radosti len pre deti alebo aj pre dospelých?

V minulom režime nechceli spomínať Ježiška, deťom hovorili, že prichádza Dedo Mráz, ktorý im nosí darčeky. Nedokázali zrušiť Vianoce, vryli sa hlboko do srdca a to nielen detí. **Vianoce bez Ježiška** by boli len prázdnu opustenou maštalkou.

Vianoce sú teda o Ježiškovi a predovšetkým o nás. On neprichádza náhodou ako niektorí vynálezcovia a veľké osobnosti tohto sveta. **On chcel prísť**. Mal to naplánované - **narodiť sa v biednej maštálke a zomrieť ešte biednejšie na kríži**. Z pohľadu veriaceho človeka tu nikto nie je náhodou. Ani tí, čo sa Bohu vysmievajú. Sú tu preto, že Boh to chcel a chce.

Vianoce sú pre nás akoby jednou veľkou otázkou. **Čo si urobil s tou láskou, ktorú som ti priniesol na Zem?** Boli sme stvorení z lásky a pre lásku. Možno niektorí nepotrebujú mobil, auto či lieky na nejakú chorobu, ale **každý z nás potrebuje lásku**. Ak nemáme nikoho, kto by nás mal rád, sme z toho veľmi smutní. Ak my nedokážeme milovať, tiež sme v hĺbke svojho srdca smutní, hoci to navonok zahálame hlučnými zábavami. Sv. František hovoril, že len vtedy, keď zabúdame na seba, nachádzame seba samých. A Matka Tereza z Kalkaty nazvala svoje sestry Misionárkami lásky. Veľmi dobre videla, že peniaze nie sú všetko a hovorila, že aj v bohatých štvrtiach žijú chudobní ľudia - ľudia, ktorým chýba láska.

Žiť posolstvo lásky veru nie je vždy ľahké, a preto Pán Ježiš nielenže prišiel, ale stále prichádza. Pri každej sv. omši prichádza tajomným spôsobom na oltár, aby sa stal pre nás pokrmom. **Kolké milióny ľudí čerpali z tohto prameňa lásky a kolkí z neho čerpajú aj dnes**. Nezostávame bokom a nanovo prežijeme posolstvo Vianoc, aby láska nevyprchala z našich srdiec! Staňme sa opäť na chvíľu deťmi a prijímame darčeky od Ježiša! **Darček lásky v jemnom chlebe života**.

Každý z nás túži po skutočnej láske. Žiaľ, v dnešnom svete jej nie je veľa. Hoci môže byť - záleží od nás, nakoľko si vpustíme lásku a pokoj do svojho srdca.

Na záver **myšlienka Matky Terezy**, ktorú som nedávno čítal a veľmi ma oslovila: „Na začiatku som si myslela, že musím obracať ľudí na vieru. Medzičasom som sa naučila, že **mojou úlohou je milovať**. A **láska obráti, koho chce...**“ Prajem vám, aby aj vaše srdce stretalo Božiu lásku a dokázalo ju prežívať. Táto láska je bez rizika a môže nás meniť na šťastnejších ľudí.

Marián Vivodík, farár

Vianočné obdobie

Vianoce

foto M. Vivodík

Vianoce sú po Veľkej noci najstarším kresťanským sviatkom. Prvýkrát sa slávenie Vianoc objavilo v kalendári r. 354. V občianskej časti kalendára sa 25. decembra v Ríme slávil sviatok Mithra na počesť slnka pod názvom - Deň narodenia Nepremoziteľného.

V antickom Ríme bol zvyk sláviť narodeniny veľkých osobností. Pravda, mnohokrát sa nepoznal presný deň narodenia, preto sa vybral nejaký významný deň ako symbolický pre narodeniny. Keďže nebol známy ani deň Kristovho narodenia, kresťania si zvolili deň 25. decembra, deň zimného slnovratu, ktorý je tým pravým svetlom sveta a „Slnkom spravodlivosti“. A tak rímski kresťania začali preukazovať božskú úctu Kristovi v tento deň a na tom mieste (vatikánsky vršok), kde sa predtým preukazovala božská úcta slnku. Takto sa naznačilo víťazstvo Krista nad pohanstvom. Slávnosť Narodenia Pána má aj vigíliovú omšu (večer 24. decembra). Štedrý deň už nemá stredovekú náplň pokánia, už nie je v tento deň

Vianoce sú plné negatívnych správ - neprajnosť, odmietnutie, nezáujem, neistota, chudoba, a predsa všetko prežaruje a mení novonarodený Ježiš.

Prajem a vyprosujem Vám, aby aj vo vašom živote všetky negatíva prežiarila jeho láska, ktorá ako prameň je každý deň nová. Nech Vám Pán daruje svoj pokoj a šťastím naplní Vaše srdce.

praje a vyprosuje redakčná rada

prikázaný pôst, omša (večerná - vigíliová) už platí za sviatočnú. Potom sú tri tradičné omše, polnočná čiže v noci, na úsvite (pastierska) a cez deň (slávnostná). Polnočná bola zavedená v polovici 5. stor. a začala sa sláviť v bazilike Santa Maria Maggiore (v tomto chráme sú relikvie z betlehenských jaslíčiek). Všetky tri omšové formuláre vyjadrujú tajomstvá Pánovho narodenia: v noci ako narodenie dieťaťa, človeka, na úsvite ako príchod Spasiteľa, cez deň rozjímame, ako sa večné Slovo stalo telom. Vianoce majú aj oktávu čiže osemdňovú slávnosť. Vznikla v 6. stor. Dovtedy už boli v týchto dňoch tieto sviatky: svätého Štefana a na ôsmy deň bola slávnosť Bohorodičky Panny Márie. Dni 29. - 30. decembra sú tiež na stupni sviatku s Glóriou. Novým prvkom v obnovení liturgii je, že v nedeľu po Narodení Pána sa slávi sviatok Svätej rodiny, ktorý sa predtým slávil v nedeľu po Zjavení Pána. Do Vianočného obdobia patria aj slávnosť Zjavenia Pána a sviatok Krstu Krista Pána. Od r. 2000 je 3. januára ľubovoľná spomienka Najsvätejšieho mena Ježiš.

Štedrý večer

Radost nad štedrosťou Boha Otca naši predkovia vyjadrovali tým, že po západe slnka večeriavali slávnostne a svojim deťom i čeladi dávali dary. Ba hospodári ešte aj zvieratám ponúkli zo svojich pokrmov na znak toho, že zvieratá - vól a osol - zohrievali Spasiteľa v jaslách. Skoro v každej domácnosti je vianočný stromček, pod ktorým sú dary od Ježiška. Symbolicky

predstavuje rajský strom života oproti stromu poznania dobrého a zlého, z ktorého jedli Adam a Eva.

Vianoce

foto M. Vivodík

Štedrá večera

V kresťanských rodinách spájajú štedrú večer s malou radostnou pobožnosťou. Možno ju vykonať takto:

Keď na večer zvoní Anjel Pána, všetci sviatočne oblečení stoja pri stole, na ktorom pri rozložení jedlách horí zapálená svieca. Hlava rodiny začne modlitbu Anjel Pána. Potom niekto z rodiny prečíta vianočné Evanjelium podľa Lukáša (2,1-14). Po evanjeliu všetci zaspievajú pieseň Narodil sa Kristus Pán.

Vybrané z Nábožných výlevov (spracované podľa rovnomerného diela Andreja Radlinského) Jana Čápková

Predstavujeme Vám

Vdp. Mgr. František Bačík

Predstavujeme: dekan Mgr. František Bačík sa narodil 16. augusta 1976 v Zlatých Moravciach. Diakonské svätenie prijal 14.6.2003. Ako diakon pôsobil v Dóme sv. Martina v Bratislave /r. 2003/, v Myjave a v Dóme sv. Mikuláša v Trnave /r. 2004/. Tam pôsobil aj ako kaplán po kňazskej vysviacke, ktorú mal 2.1.2005 v Zlatých Moravciach. Ďalej bol kaplánom v Bratislave – Rači /r. 2005/, v Bratislave – Dúbravke a v Komárne /r. 2006/. Správcom farnosti sa stal v Jaslovských Bohuniciach od 15.7. 2008. Následne 2012 - 2014 pôsobil ako dekan vo farnosti sv. Štefana v Piešťanoch a od r. 2014 ako farár v Dolnej Krupej, kde je dodnes.

Môžete si zaspomínať na svoje detstvo, rodinu?

Ako iste viete, narodil som sa a vyrastal v Zlatých Moravciach. Tam som aj strávil svoje detstvo, ktoré bolo krásne. Už na základnej škole som začal miništrovať aj som chodil na náboženstvo. Okolo činžiaka sme sa radi hrávali na vojakov, hrávali hokej, futbal a mnohé iné hry. So spolužiakmi sme boli dobrá partia. Rád som chodil na prázdniny k starým rodičom, ktorí bývali na dedine neďaleko Zlatých Moraviec. U babky som so súrodencami zažíval nádherné chvíle, spojené nielen so zábavou a mnohými priateľstvami, ale aj výchovu vo viere. Babička nám čítala z Biblie, modlila sa s nami ruženec. Často nám rozprávala aj tajomné príbehy, ktoré vstupovali do detskej duše.

Čo Vás priviedlo k rozhodnutiu stať sa kňazom? Koľko ste mali vtedy rokov?

K takémuto rozhodnutiu som dospel postupne. Najskôr to určite bola výchova vo viere od rodičov a starých rodičov, neskôr hodiny náboženstva, príklad a spoločenstvo s kňazmi, ktorí u nás pôsobili. Pán kaplán Marián Červený nám predstavoval biblické príbehy. Keď som bol na gymnáziu, bol u nás vtedy kaplánom Peter Sekáč. Venoval sa nám miništrantom aj sme s ním chodili na výlety a stretávali sa na fare. V srdci sa postupne začala objavovať táto túžba, kde som skúmal, či to nie je len chvíľkové. Nastúpil som na vysokú školu, stavebnú fakultu, ale pán Boh mal so mnou iný plán. Odpovedal

som na toto volanie, ktoré bolo silné, a tak som si dal prihlášku na teológiu.

Aké bolo Vaše štúdium teológie a začiatky v kňazskej službe?

Do prvého ročníka v Bratislave sme nastupovali v roku 1995 traja Moravčania. Boli sme spolu Topoľčancami presila. Prvé roky štúdia boli hlavne filozofické, poznávali sme biblické jazyky a liturgiu. Teologické predmety sme mali vo vyšších ročníkoch. Bavila ma morálna teológia, liturgika aj cirkevné dejiny. Po 6. ročníku som bol vysvätený za diakona a dostal som dispozíciu do bratislavského dómu. Ako kňaz som začínal v Trnave v Dóme svätého Mikuláša. Je to veľká farnosť, v ktorej slúžia dvaja kapláni, takže tam bolo veľa pastoračnej práce a k tomu aj učenie náboženstva. V Trnave som ale pokračoval, keďže som tam pôsobil pred kňazskou vysviackou ako diakon, teda to nebola pre mňa nová farnosť.

Kedy a kde ste prijali kňazské svätenie? Kde ste doteraz ako kňaz pôsobili?

Vysvätený za kňaza som bol 2. 1. 2005 v mojom rodnom meste v Zlatých Moravciach. Mal som tú možnosť vybrať si miesto mojej kňazskej vysviacky, pretože som bol svätený sám. Bolo to v kruhu mojich priateľov kňazov, bohoslovcov, rodákov i farníkov z Myjavy, kde som konal rok diakonskú službu. Ako kaplán som pôsobil v Trnave, v dvoch bratislavských farnostiach Rači a Dúbravke, a v Komárne. Potom ma pán arcibiskup ustanovil za správcu farnosti sem do Jaslovských Bohuníc. Po 4 rokoch som bol preložený do Piešťan, nakoniec je to Dolná Krupá.

Ako prijala Vaše rozhodnutie stať sa kňazom Vaša rodina, blízki a priatelia? Kto Vám bol v tomto čase najväčšou oporou?

Pochádzam z veriacej rodiny, preto aj rodičia nemali problém s mojim rozhodnutím, ale ho nepodporovali. Niektorí priatelia boli trochu prekvapení (úsmev).

Vo farnosti Jaslovské Bohunice ste pôsobili 4 roky. Ako si spomínate na čas, keď ste u nás pôsobili? Čo hodnotíte v našej farnosti kladne a čo záporne? Vraciate sa sem rád?

Jaslovské Bohunice boli mojou prvou farnosťou, kde som už pôsobil ako farár. Ako sa hovorí v našich kruhoch, prvá farnosť jej prvou láskou. Úsmev. Bolo to krásne obdobie, cítil som, že mám jednu veľkú rodinu. Prijatie farníkov, otvorenosť rodín, spoločné chvíle, hľadanie cesty ku Kristovi v ťažkostiach aj radoostiach. Či už to bola spolupráca s obecným úradom, poľnohospodárskym družstvom, školou, ale aj poznanie iných združení a v neposlednom rade pomoc a spoločenstvo v kostole s pani kostolníčkou Jojkou, kostolníkmi Petrom a Jozefom v Paderovciach, organistkou Laurou a miništrantmi a animátormi. Ani sa mi nechce veriť, koľko ľudí som spoznal, čo všetko som tu ako kňaz prežil a zažil, či už duchovné alebo spoločenské. Na to nestačí tento rozhovor, veď to mnohí sami viete. (úsmev). Ťažko sa mi odchádzalo, nikdy nezabudnem na sväté omše so školou a farnosťou, v ktorých som sa lúčil. Vždy sa sem vraciam rád, veď vzťahy pretrvávajú.

Teraz ste správcom farnosti v Dolnej

Krupej. Ste spokojný so svojou duchovnou prácou v tejto obci?

Do Dolnej Krupej som nastúpil v júli 2014. Táto farnosť má aj filiálku Horná Krupá. V týchto dvoch dedinách žije spolu 2800 obyvateľov. Nie je to ďaleko od Jaslovských Bohuníc. Postupne poznávam aj túto farnosť, veriacich, teším sa z duchovných aktivít, ale aj spoločenských, vyučujem náboženstvo, konám duchovnú službu takisto, ako v Jaslovských Bohuniciach. Teším sa, že som tu v okolí Trnavy, je mi to tu blízke.

Nikdy ste nepochybovali o svojom kňazskom povolani?

Keď je človek v seminári, zamýšľa sa aj vďaka duchovnej formácii nad svojím povolaním. Objavuje a očisťuje svoju motiváciu, pýta sa, či je to jeho cesta. Pán Boh ma však aj cez modlitbu utvrzoval v mojom rozhodnutí. Hoci to nebola priama cesta, veď som mal načas prerušené štúdiá, vyskytli sa aj zdravotné problémy.

Čo Vám robí najväčšiu radosť vo Vašej kňazskej činnosti?

Neviem, či sa to dá takto povedať, čo mi robí najväčšiu radosť. Skôr hľadám u seba to, čo viem ľuďom ponúknuť alebo dať. Aj tie najmenšie veci vedia potešiť. Niektoré veci sa dejú v skrytosti. Svedectvo chorého o viere, vnútorné obrátenie, to všetko sú chvíle, kde vidíte ako pôsobí Pán Boh. Ale je to aj príprava detí k sviatostiam, spoločné stretnutia s rodinami pri mnohých príležitostiach. Sprevádzať ľudí na ich ceste viery a neprestať žasnúť nad tým, čo Boh koná cez kňazskú službu.

Čo robíte vo svojom voľnom čase? Ako oddychujete? Vy a hudba či šport?

Rád si niečo prečítam, sledujem šport, hlavne ligu majstrov vo futbale či hokej alebo tenis. Mal by som sa vrátiť k bicyklu a tenisovej rakete (úsmev).

Čo by ste na záver odkázali obyvateľom Jaslovských Bohuníc?

Keďže vstupujeme do adventného času a blížia sa Vianoce, chcel by som popriať všetkým, aby pocítili, že Boh v Ježišovi prišiel, aby spojil nebo so zemou a bol s nami na našej ceste života. Svätý Lev Veľký vo vianočnej kázni povedal: „Kresťan, poznaj svoju veľkosť!“ Vela Božích milostí, pevné zdravie a radosť z betlehemskeho dieťaťa, ktoré sa nám dalo poznať. Požehnané Vianoce prajem všetkým.

Pánovi dekanovi Františkovi veľmi pekne ďakujeme za rozhovor a prajeme mu najmä veľa zdravia, duchovnej lásky, radosti a sily pri vykonávaní duchovného povolania.

Vdp. Bačík

Na konci roka 2016 prebehol na Slovensku už 22. ročník projektu Dobrá novina. Je to kolednícka akcia eRka – Hnutia kresťanských spoločenstiev detí, spojená s finančnou zbierkou pre rozvojové projekty v afrických krajinách.

Téma posledného ročníka bola „Deti sú srdcom zmeny“ a bol zameraný na pomoc ľuďom žijúcim v Etiópii, kde Dobrá novina podporuje rôzne projekty už od roku 2009. Etiópia patrí medzi najchudobnejšie krajiny sveta a zostáva závislá od medzinárodnej ekonomickej a humanitárnej pomoci. Okrem toho Dobrá novina podporuje projekty aj v ďalších chudobných krajinách Afriky, najmä v Keni, Južnom Sudáne, Ugande a tiež podporuje pápežské misijné diela.

V našej farnosti sa deti zapojili do koledovania Dobrej noviny už 11.-krát. Minulý rok sa do koledovania zapojilo 19 detí a 8 dospelých, ktorí na sviatok svätého Štefana sprevádzali koledníkov do 59 domácností Jaslovských Bohunic a Paderoviec. Okrem toho sa do projektu zapojili aj žiaci našej základnej školy, ktorí ešte pred Vianocami koledovali v jednotlivých triedach. Spoločne sme tak vykoledovali 1.170,50 eur, ktoré boli ešte v decembri zaslané na účet Dobrej noviny.

Koledníci

Častokrát sa s pocitom bezmocnosti pozeráme na svet okolo nás, na to, ako bohatí sú stále bohatší a môžu všetko, chudobní sú stále chudobnejší a nemôžu nič. Ale pravda je taká, že každý z nás má moc prispieť svojou troškou k tomu, aby bol svet lepší. Niekedy stačí modlitba za niekoho alebo niečo, inokedy pomoc niekomu, kto sa ocitol v núdzi, a niekedy môže svet zmeniť aj zopár eur hodených do koledníckej pokladničky. Veď iba peniaze vykoledované minulý rok v našej obci stačia na ročné

štípendium pre desať detí z Etiópie. Desať detí, ktoré dostanú možnosť získať vzdelanie a naučiť sa v budúcnosti postarať samy o seba, bez odkázanosti na cudziu pomoc. Za toto patrí vďaka vám všetkým – koledníkom, ktorí v zime chodia z domu do domu, a najmä rodinám, ktoré ich prijímú.

A na záver dobrá správa – DOBRÁ NOVINA pripravilo už 23. ročník Dobrej noviny. Aj tento rok budeme koledovať DOBRÚ NOVINU na Sviatok svätého Štefana 26. decembra 2017 v poobedňajších hodinách. Ak máte záujem o našu

návštevu, zapíšte sa rovnako ako každý rok na zoznam, ktorý bude umiestnený v oboch našich kostoloch od začiatku decembra.

A ešte jedna dobrá správa – DOBRÁ NOVINA nie je iba pre „vyvolených“ víťazov Superstar alebo Máš talent. Je pre každého, kto ešte stále chápe Vianoce ako sviatok lásky. Božia láska patrí rovnako každému jednému z nás a každý z nás je pozvaný ju rozdávať ďalej.

Kontakt na zodpovednú osobu: T. Rapant 0918914111.

Tibor Rapant

Naša kaplnka Panny Márie – Kráľovnej radosti a uzdravenia

Kaplnka

Dňa 8.10.2017 - bol to práve rok, čo sme posvätili našu kaplnku, bola to krásna udalosť. Nikdy nezabudnem, ako celý týždeň v čase príprav na posviacku bolo hrozné počasie. Silno pršalo a vietor len tak ohýbal stromy. Deň pred posviackou som veľmi neverila, že Panna Mária si na SVOJ DEŇ počasie zariadi. A veru zariadila. Žiarilo slniečko, bolo ticho, na stromoch sa nepohol ani lístok. Smiala som sa od radosti. I to bol dôkaz, že kaplnka je požehnaním a skutočným Božím miestom.

V deň 1. výročia kaplnky sme sa spoločne modlili modlitbu sv. ruženca spojenú s litániami. Modlitby boli doplnené o spev piesní nášho spevokolu. Kaplnku skrášľovala krásna kvetinová výzdoba a ľudia, ktorí prišli s úsmevom ďakovať P. Márii. Po slávnosti pri kaplnke bolo malé posedenie pri koláčikoch, špekáčikoch a teplom čaji.

Dnes ku kaplnke chodia ľudia s prosbami o uzdravenie tela i duše, o zahojenie svojich rán. Prichádzajú s dôverou, že Panna Mária pomôže a ona skutočne pomáha. Pokoj, ktorý vyžaruje z tohto miesta, nie je iba víziou, ale skutočnosťou. Tí, ktorí nenavštívili toto miesto, môžu ľutovať. V súčasnosti je kaplnka doplnená o krásnu fontánu s osvetlením kríža, ktorá len dodáva miestu ešte väčší pokoj a pocit ako by ste sedeli v prírode a zažívali skutočné nebo. Ďakujem všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispievajú k obohateniu tohto miesta, prinášajú kvety, sviečky, darčeky Panne Márii. Ďakujem všetkým, ktorí sa utiekajú ku Kráľovnej radosti a uzdravenia, lebo ona čaká na naše modlitby, aby mohla v našich srdciach premieňať to, čo si praje jej Syn. A to lásku.

Adriana Žemlová

Foto: J. Čápková

Krátke správy

Dňa 15.10.2017 si mohli deti vyvetrať svojich šarkanov. Keďže nebolo dosť vetra, lietali len málo.

.....

Mladým dávame do pozornosti možnosť stretávania sa nad Božím slovom každý piatok večer na fare. Dospelí sa stretávajú každý utorok po sv. omši.

.....

V decembri prebehla vo farnosti voľba farskej rady, ktorá ma za úlohu pomáhať kňazovi v aktivitách vo farnosti.

Útulok po jednom roku

Začiatok útulku prinášal so sebou veľa pocitov, veľa názorov... a veľa obáv, ako nás prijmú obyvatelia dediny, obavy, predsudky. Našťastie, kaša, ktorá sa uvarí, sa neje taká horúca. Tak je to aj s nami. Časom si ľudia k nám našli cestu a sme radi, že aj my môžeme pomôcť, kde treba. Či na záhrade, okolo domu, môžete si u nás odložiť aj bicykel, keď máte zastávku ďaleko, a ponáhľate sa na autobus. Začínáme piecť aj oblátky na Vianoce alebo aj po vianočných sviatkoch, len tak k telke :-).

Chováme sliepky, prepelice, zajace, máme aj malú záhradku, kde si vieme dopestovať zeleninu. Snažíme sa byť sebestační a ako som už spomínala, sme radi, keď môžeme pomôcť aj my vám, nehanbite sa nás osloviť. Ten dobrý pocit z toho, že môžeme pomôcť, je na nezaplatenie.

Naša ponuka:

- pomoc či brigáda okolo domu
- predaj mlieka v stredu a v piatok na fare /po objednávke/
- odvoz materiálu napr. na zberný dvor
- možnosť si u nás odložiť za bránu bicykel
- predaj pečených oblátok, trubičiek.

Sylvia Remenárová

KNIHA NUMERI

Biblické okienko

Na našich potulkách Bibliou sa dostávame k štvrtej knihe Mojžišovej, knihe s názvom Numeri (Čísla). Dvakrát sa v nej spomína sčítanie Izraelitov a kladie dôraz na číselné údaje. Podáva veľmi živý opis udalostí z putovania Izraelitov po púšti od vrchu Sinaj až po zasľúbenú zem. Je akoby pokračovaním knihy Exodus. Opisuje Boží ľud s prejavmi dôvery i nevery, hrdinstva i slabosti, šlachetnosti i zloby. Známe sú kapitoly o vyzvedačoch do Kanaánu, o prepeliciach, keď reptali, že nemajú mäso, o vyzdvihnutom medenom hadovi, ktorého spomína aj Pán Ježiš v rozhovore s Nikodémom. Poučňá je aj vojna s Amalekitmi, v ktorej je Mojžiš na vrchu a modlí sa so zdvihnutými rukami, kým Jozue bojoval dolu v údolí. Zatiaľ mal Mojžiš ruky vystreté k Bohu, Izraeliti víťazili, keď mu ruky klesali dolu, Izraeliti prehrávali. Je to obraz našich starých ľudí, ktorí prosia akoby na vrchu za svoje

deti a našu krajinu.

Do zasľúbenej zeme viedla aj kratšia cesta, ale Boh viedol svoj ľud cez púšť. Bolo treba, aby sa naučil dôverovať Bohu, aby spoznal Božiu moc, aby sa naučil v odvahe s Bohom prekonať prekážky. V Egypte počas otroctva nezažili Božiu moc. Toto všetko sa mali naučiť postupne na púšti.

*Zrnká múdrosti z knihy Numeri
Boh nie je ako človek, že by luhal, ani
ako syn človeka, že by ľutoval! (23, 19)*

Tak je to aj s človekom. Aby bol silný, potrebuje sa naučiť zdolávať krízy. **Dnešná doba neraz pomáha ľuďom nie prekonávať krízy, ale sa im vyhýbať.** Počul som názor jednej psychologičky, že práve preto je naša generácia taká slabá, lebo sme sa nenaučili bojovať s problémami.

mami. Niektorí hovoria, že moc Izraela bola len psychologickou vecou. Ak človek niečomu verí, tak to zdolá a svoj úspech pripisuje nadprirodzenej moci. Pekný príklad nájdeme v 14. kapitole, ktorá opisuje, ako mali Izraeliti obsadiť zasľúbenú zem. Vyzvedači (okrem dvoch) hovorili ľudu, že sú tam obri a majú veľké mestá a že túto zem nemôžu dobiť. Preto sa Pán na nich nahneval a za trest mali ešte ďalších 40 rokov putovať po púšti. Národ sa rozhodol, že zem predsa dobyje, hoci ich Mojžiš upozornil, že Boh nie je s nimi a nedokážu to. Tak sa aj stalo, hoci ich presvedčenie bolo iné. **Nestačí len odhodlanie, treba aj Božiu moc a milosť.** A to platí aj pre naše časy. Koľko bojov sme už prehrali, lebo sme sa spoliehali na svoju silu. Koľkokrát už ľudstvo doplatilo na svoju pýchu. V Písme sa hovorí: „**Pádu predchádza pýcha.**“ „**Nebudte neveriaci, ale veriaci.**“

Marián Vivodík

Keď kostolu chýba „kráľ“ ...

Organ v Paderovciach Foto L. Tökölýová

líčka cirkev. Organ sa stal trvalou súčasťou sakrálnych priestorov.

Svoju najväčšiu slávu zažil v období baroka. Od romantizmu sa používa aj v profánnej hudbe. Kvôli svojej širokej zvukovej palete a zložitému technickému riešeniu si právom zasluhuje označenie kráľ hudobných nástrojov.

Dodnes organ dotvára tajomnú atmosféru bohoslužieb. Úlohu hlavného liturgického nástroja mu ponecháva aj revolučný II. vatikánsky koncil a stavia ho tak nad ostatné nástroje.

Hoci farský kostol v Jaslovských Bohuniciach disponuje týmto nástrojom, v kostole v Paderovciach to tak dlho nebolo. Ako náhrada sa používalo harmónium a neskôr elektronický syntetizátor. Bola to však náhrada, ktorá len málo mohla konkurovať krásnym tónom organu.

Nový organ vyrobila renomovaná holandská firma Johannus, ktorá sa špecializuje na výrobu digitálnych organov. Johannus Ecclesia Choir má 2 manuály s pedálom, 26 registrov, ktoré verne kopírujú zvuk píšťalového organu.

11. novembra 2017 počas rannej omše o 9.00 bol organ pozhňaný a oficiálne odovzdaný do užívania. Obrovská vďaka za toto neodvratné dielo patrí v prvom rade OÚ Jaslovské Bohunice, hlavne pani starostke Božene Krajčovičovej, ale i ostatným, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na tomto hodnotnom projekte.

FSJ

Keď sa povie organ, každého ihneď napadne kostol, chór, hudba alebo spev piesne. Avšak nebolo to vždy tak. Ak chceme hľadať pôvod organu, musíme sa presunúť asi o 2000 rokov späť.

Konkrétne to bolo okolo roku 246 pred Kr. v Alexandrii, keď Grék Ktésibios postavil prvý píšťalový organ na svete. Odvtedy sa jeho konštrukcia, zvuk i využitie zmenili. V prvých storočiach sa organ používal predovšetkým na kráľovských dvoroch, prípadne pri rôznych pohanských rituáloch. Zmena prišla až v 14. storočí, keď krásu jeho zvuku objavila kato-

Milión detí sa modlí ruženec

V takmer 70 krajinách sa deti 18. októbra 2017 zjednotili v modlitbe za pokoj a jednotu vo svete, v ktorom je viac ako 40 krajín sužovaných prebiehajúcim ozbrojeným konfliktom. Cieľom medzinárodnej iniciatívy pod názvom **Milión detí sa modlí ruženec**, organizovaná pápežskou nadáciou ACN, je povzbudiť deti, aby vrúcnu modlitbou bojovali za pokoj vo svojich rodinách, mestách a krajinách.

Pri príležitosti 100. výročia zjavení vo Fatime kardinál Piacenza povedal: „*Nie je veľavravné, že Boh si vo Fatime vyvolil deti, aby svetu odhalil najdôležitejší mierový plán pre našu dobu? Budme hlasom Božej Matky v tomto nepokojnom svete a pomáhajme našim deťom, aby od útleho detstva zakúšali, že iba cez modlitbu ruženca, to znamená, keď sa budú držať ruky Panny Márie, sa dá na tejto Zemi vybudovať spoločnosť, kde bude možné harmonické spoluzitie a spravodlivosť.*“

Aj v našej farnosti sa hlasy detí spojili do jedného a v modlitbe posvätného ruženca prosili za pokoj vo svete. Detská modlitba ruženca má veľkú silu. „*Ruženec je zo svojej podstaty modlitbou zameranou na pokoj... Je modlitbou pokoja aj prostredníctvom plodov lásky, ktoré prináša.*“ (sv. Ján Pavol II.)

Ďakujem všetkým deťom, ktoré prišli a boli účastné modlitby posvätného ruženca. Verím, že sa znova čoskoro stretne a pred oltárom s ružencom v ruke spoločne prednesieme našej drahej Matke svoje úprimné prosby.

Laura Tökölýová

Ekonomická rada informuje

Najnákladnejšou investíciou v tomto roku bol chodník zo zámkovej dlažby v Paderovciach na cintoríne. V kostole v Jasl. Bohuniciach staré lampy (o príkone cca 1800 W) boli nahradené novými reflektormi s príkonom 190 W. V strede kostola sa namontoval nový reflektor (150 W). Z tejto dotácie bola skrášlená aj kaplnka a jej okolie pri fare.

Dotácia pre prácu s mládežou sa použila na Deň rodiny, tábor v Lúčkach, Noc na fare a na jeseň sa organizoval výlet na Vršatec. Pre budúci rok sme opäť požiadali dotáciu na realizáciu rekonštrukcie elektroinštalácie kostola sv. Michala (hliníkové rozvody cca 50 r. staré) a následne vymalovanie kostola zvnútra.

Peter Bubán

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár členovia redakčnej rady: D. Krčová, T. Rapant, V. Čížinská, J. Čápková, L. Tökölýová, M. Remenárová